

Enid Blyton
Інід Брайтон

ТАЄМНА СІМКА

Таємна сімко, вперед!

ХАРКІВ
«ФІЛІО»
2022

Розділ 1

НЕСТЕРПНА СЬЮЗІ

Розмахуючи портфелем, Пітер неквапом брів зі школи додому. Аж тут хтось його наздогнав і штурхнув у спину.

Хлопець впустив портфель і мало не впав. Він озирнувся сердито, бо думав, що то Джордж чи Колін. Але то були не вони. То була рожевощока Сьюзі: вона стояла обабіч дороги і посміхалася.

— Вибач! — сказала вона. — Ти мені попід ногами плентався. Як там поживає товариство Таємної сімки?

— Дивись під ноги, Сьюзі, — відповів Пітер, підіймаючи портфель. — А Таємна сімка — то аж ніяк не твоя справа. Ти завжди пхаєш носа не у свої справи!

— А Джек казав, що Таємна сімка не збиралася уже сто років, — сказала Сьюзі, йдучи поруч з Пітером, що його неабияк дратувало. Сьюзі — найнестерпніше дівчисько у світі!

Джек, член Таємної сімки, — то брат Сьюзі. Пітер був певен, що він не вибовкав нічого про збори товариства. Та Сьюзі діло каже. Вони й справді не збиралися вже давненько. Великодні канікули видалися напрочуд захопливими, тож Пітер й думати забув про таємне товариство.

— У нас незабаром будуть збори Таємної сімки, — сказав він, враз вирішивши, що саме так воно й буде. — Але ти не заявляйся! А як спробуєш щось винюхувати, то пожалкуєш! Ти до нашого товариства не належиш і ніколи не належатимеш!

— Гаразд, гаразд, та я знаю ваш останній пароль, — оголосила Сьюзі, стрибаючи через тріщини в бруку.

— А от і не знаєш, — відповів Пітер, чимдуж намагаючись згадати останній пароль. От тобі й на: хто-хто, а він би мав пам'ятати!

— Знаю! Кіт-Муркіт! — вигукнула Сьюзі.

Пітер зиркнув на неї з-під лоба. Таки знає пароль! Кіт-Муркіт — то був останній пароль, який вони вибрали: їхній таємний пароль, прошу зауважити, а Сьюзі ось так запросто вигукує його посеред вулиці. Дівчинка помітила, як він розлютився, і вибухнула сміхом.

— То що, моя правда? Ваше товариство — то самі тупаки. Я знаю ваш пароль і всі дівчата з мого класу теж. Це я їм розповіла. Наступного разу, як у вас будуть збори, ми прийдемо, скажемо пароль, і вам доведеться нас впустити!

— Хто тобі сказав пароль? — суворо спитав Пітер. — Вже точно не Джек!

— Авжеж ні. Джек ще той брат. Він ніколи нічого мені не розповідає, — сказала Сьюзі. — Та я хотіла позичити в нього носовичок: відкрила шухляду, а під кипюю носовичків знайшовся клаптик паперу. Там було нашкрябано таке: «Пам'ятай пароль: Кіт-Муркіт».

— Сьюзі, ти всюди пхаєш свого носа! — сердито вигукнув Пітер. — Такого шкідливого дівчиська ще світ

не бачив! Чому б тобі не облишити нас, не винюхувати паролі і не пхатися у наші справи?

— Отак-от? А чом би вам не взяти мене до товариства? — спитала Сьюзі. — Ви ж узяли Дженет, Пем і Барбару!

— Не мели дурниць! Це Таємна сімка. Ми не можемо більше нікого прийняти, бо то вже буде вісімка, — пояснив Пітер. — Та й не хочемо ми тебе приймати до гурту, Сьюзі.

— Бо ви злюки, — заявило дівчисько. — То я скажу Джекові, що у вас незабаром збори, еге ж? Коли саме вони відбудуться, щоб я знала, що казати?

— Не смій нічого переказувати Джекові! — вигукнув Пітер, вже не на жарт розлютившись на цю нестерпну Джекову сестрицю. — Це я розсилаю повідомлення про збори, а не ти. І не завдавай собі клопоту — не запам'ятовуй пароль. Я придумаю новий і одразу повідомлю кому треба.

— Та добре! Джек все одно запише собі, щоб не забути, — відповіла Сьюзі, стрибаючи на одній нозі. — А я все одно знайду записочку. На цьому бувай і переказуй мої вітання Котику-Муркоту!

Пітер втупився у спину Сьюзі. Що за нестерпне дівчисько! Як добре, що його сестра Дженет не така. Додому він брів у глибокій задумі.

Ясна річ, треба скликати Таємну сімку якнайшвидше. Зборів уже не було давненько. Нікуди не годиться, щоб Таємна сімка занепала тільки через те, що вони давно не збирались і нічого вартого уваги не траплялося.

«Та як же ж тут розгадаєш загадки та таємниці, якщо нема жодних загадок та таємниць на горизонті? — мір-

кував Пітер. — Доведеться придумати собі якась інше заняття, поки нагрянуть таємниці. Іноді видається, що все завмирає на цілу вічність. Та й пароль слід змінити. Оце так телепень той Джек! Додуматися записати таємний пароль! Хіба він не знав, що С'юзі всюди нишпорить і обов'язково його знайде».

Занурившись у роздуми, Пітер плентався додому. Його сестра, Дженет, уже була вдома. Назустріч йому із радісним гавкотом вибіг Скемпер, їхній золотистий спаніель.

— Привіт, Скемпере! Ти був чемний? — примовляв Пітер, гладячи довгі шовковисті вуха собаки.

— Гав! — відповів Скемпер і кинувся шалено гасати туди-сюди.

Дженет розсміялась:

— Ти ще до дверей не підійшов, а він уже знав, що ти близько. Він сидів, схиливши голову набік, і прислухався ще за три хвилини до твоєї появи. Мабуть, він тебе зачуяв, щойно ти за ріг завернув.

— Дженет, — сказав Пітер, знявши портфель. — Нам слід скликати Таємну сімку якнайшвидше.

— Гаразд! Але чому такий поспіх? Щось трапилось? — спитала Дженет схвильовано. І трохи навіть розчарувалася, коли Пітер заперечно похитав головою:

— Та ні. Я просто зустрів Джекову сестру, С'юзі. Вона знає наш пароль і насміхається, бо ми вже давно не скликали Таємну сімку. Тож час настав зібратися! І новий пароль пора вже придумати! Бери блокнот і все організуємо якнайшвидше.

Розділ 2

ЗБОРИ ТАЄМНОЇ СІМКИ

Збори Таємної сімки вирішили скликати на завтра, одразу після занять. Пітер і Дженет розповіли про це своїй мамі, і вона запропонувала запросити усіх членів товариства спершу на чай, а вже опісля — відкривати засідання.

— Після зборів ми перемиємо посуд — кожну чашечку! — оголосила Дженет. — Ура! Таємна сімка знову збирається разом! Ото всі зрадіють!

Запрошення розіслані. Таємна сімка в передчутті... Джек порпався у шухляді, шукаючи клаптик паперу із паролем. Знайшов і неабияк здивувався, прочитавши таке:

«Пам'ятай пароль: Кіт-Муркіт. Чи кіт Базилю? Чи Чеширський кіт? Чи кіт Мурр?»

Джек втупився у пописаний клаптик паперу і завмер на місці. І навіщо він усе це понаписував? З глузду з'їхав, чи що? І який же пароль насправді? «Кіт-Муркіт», це точно.

Джек уважніше придивився до папірця.

— А от маєш! Це робота С'юзі! Це вона дописала! Знову нишпорили у моїй шухляді, знайшла записку й прочитала пароль! Хай начувається!

На щастя для Сьюзі, вона саме пішла в гості на чай. Джек перевернув усе догори дриґом у пошуках значка і вже почав був переживати, що Сьюзі й до нього добралася. Та нарешті значок знайшовся. Далєбі, такої нестерпної сестрички ніхто не має!

На чай всіх запросили о пів на п'яту, одразу після уроків. Дженет та Пітер позносили все приладдя до сараю, тож там тепер було напрочуд тепло та затишно. В кутку вони поставили грубу, щоб не змерзнути, шість свічок розставили де-не-де, а столом слугував ящик, який Дженет застелила скатертиною.

На столі стояли двійко велетенських глеків з какао, а довкола — сім горнят. Позаду на полиці розмістилися сім тарелів зі смаколиками.

— Канапки з медом, канапки з сардинами — дуже сподіваюся, що ти, Пітере, не налягатимеш на них, бо ти з сардинами не знаєш міри, — сказала Дженет. — Булочки з маслом і повидлом. Свіжі пампушки. Шоколадний торт, сьогодні спечений. Крутезний бісквіт з повидлом, матуся вже порізала його на нас сімох. Ну хіба ж не краса? Ага, і ще тареля з різним печивом!

— Гав! — одразу погодився з нею Скемпер і гучно замолотив хвостом по підлозі.

— Твоя тарілка смаколиків унизу, але зачекай, не починай чаювання без нас, — сказала Дженет. Скемпер зиркнув на свою тарілку і ласо прийнявся.

На тарелі лежали дві канапки із сардинами — з хвостиками і кісточками, булочка, розрізана навпіл, із дрібною масла, але без повидла, бо Скемпер його не любить, і величезне печиво для собак, із м'ясним

Зміст

<i>Розділ 1. Нестерпна Сьюзі</i>	3
<i>Розділ 2. Збори Таємної сімки</i>	7
<i>Розділ 3. Новий пароль та пара нових ідей</i>	11
<i>Розділ 4. Як це чудово — належати до Таємної сімки!</i> ...	15
<i>Розділ 5. Вистежування почалося</i>	19
<i>Розділ 6. Бідолашний Джордж втрапив у халепу</i>	23
<i>Розділ 7. Вихід Джорджа із Таємної сімки та обрання нового учасника</i>	27
<i>Розділ 8. Декілька звітів</i>	31
<i>Розділ 9. Дивна розповідь Коліна</i>	36
<i>Розділ 10. Молодик із готелю «Хвилеріз»</i>	39
<i>Розділ 11. Вугільна яма</i>	47
<i>Розділ 12. Дві цікаві зустрічі</i>	51
<i>Розділ 13. Усім знайдеться робота!</i>	58
<i>Розділ 14. У вугільну яму!</i>	62
<i>Розділ 15. Пригода у підвалі</i>	66
<i>Розділ 16. Оце так сюрприз!</i>	70
<i>Розділ 17. Джордже, друзяко!</i>	74
<i>Розділ 18. А ось і розгадка!</i>	78